

Κανόνισε μια εμφάνιση στην εκπομπή των Καμπουράκη - Οικονομέα, «φόρεσε» το χαλαρό υφάκι του στυλ «είμαι πολύ μπροστά αλλά εσείς οι βλάχοι δεν με καταλαβαίνετε» και βγήκε να το παίξει «λαγός» των πιο ακραίων νεοφιλελεύθερων αναδιαρθρώσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ο λόγος για τον δήμαρχο Θεσσαλονίκης, Γιάννη Μπουτάρη, που από την τηλεόραση του MEGA τάχθηκε υπέρ της επιβολής διδάκτρων 500 ευρώ στα προπτυχιακά προγράμματα του ΑΠΘ.

«Θα σας πω κάτι κι ας με βρίσετε όσο θέλετε, 500 ευρώ το χρόνο δίδακτρα για κάθε φοιτητή. Είναι 40 ευρώ το μήνα για μια οικογένεια που σπουδάζει ένα παιδί». «Ξέρετε πόσα είναι μόνο για το πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης; Είναι 35 εκατομμύρια το χρόνο. Δεν θα κοστίσει σε κανέναν τίποτα και το πανεπιστήμιο θα αναπνεύσει», ανέφερε.

Βέβαια ο Μπουτάρης δεν είναι χθεσινός, και ξέρει ότι δεν μπορεί το ΑΠΘ ή οποιοδήποτε άλλο ίδρυμα να επιβάλει δίδακτρα στα προπτυχιακά χωρίς να υπάρχει σχετική πολιτική απόφαση από την κυβέρνηση.

Όμως με δεδομένα τα οικονομικά προβλήματα των ιδρυμάτων λόγω της υποχρηματοδότησης, που ο Μπουτάρης – ο οποίος εκφράζει απλώς την κυρίαρχη ρητορεία – αντιμετωπίζει σαν «φυσικό φαινόμενο», σαν να μην είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών υπέρ του κεφαλαίου, φαίνεται πως οι πρυτάνεις – μάνατζερς του σύγχρονου επιχειρηματικού πανεπιστημίου επεξεργάζονται ως την πλέον προσοδοφόρα λύση, πέραν των συνεργασιών με εταιρείες, την επιβολή διδάκτρων.

Τύποι σαν τον Μπουτάρη αναλαμβάνουν απλώς να «εκλαϊκεύσουν» την «γραμμή» και να την εισαγάγουν στον δημόσιο διάλογο, ώστε να πάψει πια να αποτελεί «ταμπού» μια τέτοια πρόταση.

Υπενθυμίζεται ότι πριν λίγες μέρες αντιπρύτανης του ΑΠΘ είχε προχωρήσει σε αντίστοιχες δηλώσεις, σημειώνοντας πως η διοίκηση του πανεπιστημίου θεωρεί πως η επιβολή

διδάκτρων στα προπτυχιακά «είναι μία λύση».

«Με τα ταξικά γυαλιά που επιβάλλει η θέση τους, οι αντιδραστικές πρωτανικές αρχές του ΑΠΘ κάνουν «τάλιρα» την στρατηγική κατεύθυνση κυβερνήσεων και ΕΕ, για τριτοβάθμια εκπαίδευση «για λίγους και εκλεκτούς», ακριβή, βαθιά ταξική, απρόσιτη για τα παιδιά των εργατικών – λαϊκών οικογενειών και αυταρχική, στο πρότυπο των ιδιωτικών επιχειρήσεων, όαση παραγωγής φτηνού εργατικού δυναμικού και έρευνας για το κεφάλαιο», σημειώναμε τότε.

Γ.Μ.